

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 88. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123241552/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

- Tak, ja.
— God Nat da.
— God Nat.

Da Jørgen var kommet op paa sit Værelse og stod og trak sit Ur op, bankede det paa Døren.

Det var Karen, i Skørt og Natkappe. Hun saa underlig henrykt ud, og hendes smalle blaa Øjne plirede og skinnede.

- Hvad Pokker?
— Du kan gratulere mig.
Karen var bleven ved at sige du.
— Hvad for noget?
— Jeg er bleven forlovet.
— Du?
— Ja.
— Nu har jeg nok af det!
— Han var her i Aften.
— Hvem?
— Jespersen. Han er Skomager.
— Hvor har du truffet ham?
— Hos Madam Sørensen.
— Er det nu rigtig Alvor?
— Ja det er.

Hele det fregnede, ærlige Ansigt stod i ét Smil, og hun saa op paa Jørgen saa kluntet stolt.

- Til Lykke da.

Han rakte hende Haanden. Og saa gik hun igen, med de tunge Trin, han havde hørt fra sin tidligste Barndom; gik ind paa sit Kammer, hvor hun træt af Dagslidet havde holdt Sønnen borte for at være vaagen, naar han kom hjem. De stod paa én Gang for ham, de tyve lange Aar, hun Dag ud Dag ind havde lagt Ryg til for dem her hjemme. Han saa alle disse Aar som i ét Blik baaret af hendes Tyendetrællen. Og nu slap hun pludse-